

VI.

§ 25.

Naar et Ulykkestilfælde er foregaaet under saadanne Omstændigheder, at det efter Lovgivningens Regler paahviler Arbeidsgiveren at yde Erstatning for den skete Skade, er den Tilfaldekomne eller hans Efterladte berettigede til ved sædvanlig Rettergang hos ham at indtale det Beløb, hvormed saadan Erstatning maatte overstige den ved nærværende Lov hjemlede Understøttelse, ligesom Anstalten af Arbeidsgiveren kan fordrø sig holdt skadesløs for de den paadragne Udgifter i alle saadanne Tilfælde, hvor Arbeidsgiveren med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed selv har forvoldt Skaden.

§ 26.

De fornødne Obergangsbestemmelser, som maatte kræves til Indordningen af hidtil bestaaende Forhold under den ved nærværende Lov hidførte Ordning, træffes af Indenrigsministeren.

§ 27.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1890.

Regjeringen bemyndiges til ved Rgl. Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Bempelser, som maatte følge af disse Værs særegne Forhold.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Blandt de Arbejderklassens økonomiske Forhold vedrørende Spørgsmaal, som i de forskjellige Lande have trængt sig frem med Krav paa Løsning ved Statsmagtens Hjælp, har Spørgsmaalet om Arbeidernes Sikring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Udførelsen af Arbeidet indtaget Plads i første Række, idet den Erkendelse med større og større Styrke har gjort sig gjældende, at det Krav paa Erstatning, som ifølge Lovgivningens almindelige Regler kan tilkomme Arbeideren fra Arbeidsgiverens Side i Tilfælde af dennes Skyld, kun yder et utilstrækkeligt Bærn for Arbeideren. Allerede for den ved Rgl. Resolution af 20de September 1875 nedsatte Kommission til Undersøgelse af Arbejderforholdene blev det nævnte Spørgsmaal heri Landet fremdraget, og Kommissionens Betænkning indeholdt ogsaa et Forslag til en, dog nærmest foreløbig

Ordning af dette Forhold. Da der imidlertid siden Afgivelsen af ny nævnte Kommissions Betænkning havde fundet omfattende Overveielser Sted i andre Lande angaaende det omhandlede Spørgsmaal, og da navnlig Sagen tilbørlig var bleven bragt ind i en ny Bane ved den i Tyssland den 6te Juli 1884 udtomne „Unfallversicherungs-gesetz“, ansaa man det for rigtigt, inden der heri Landet stredes til Lovgivning angaaende dette Forhold, at samtlige herhenhørende Spørgsmaal under særligt Henblik til den i Tyssland tilveiebragte Ordning paany gjordes til Gjenstand for Undersøgelse af en sagkundig Kommission, og en saadan blev derfor under 4de Juli 1885 nedsat af Indenrigsministeriet

Af sidstnævnte Kommissions Betænkning, som med tilhørende Bilag er tilstillet Rigsdagen, vil det ses, at Kommissionens